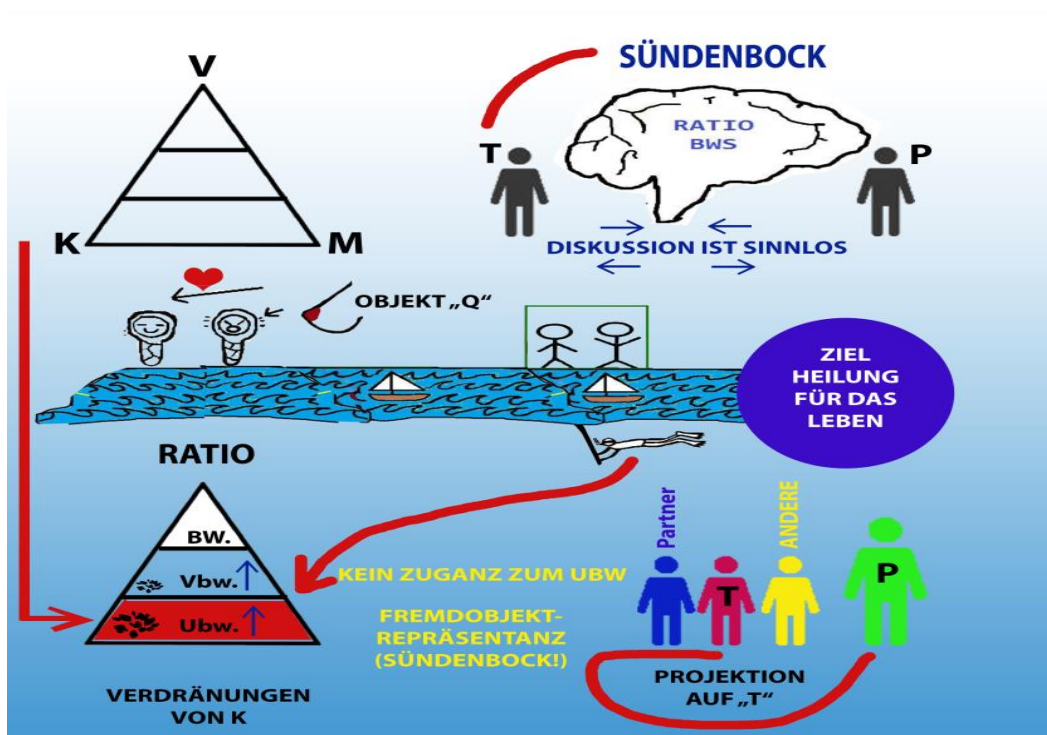

1 Traumer fra tidlig barndom og dets innflytelse på mellommenneskelige forhold

Modell av objekt-relasjonsteori

Fig. 1: Hentet fra egen kilde: Andrawis A, (2018)

Slik Andrawis, (2018) viser i illustrasjonen Fig. 1 ser vi triangelforholdet mellom far (V), barn (K) og mor (M). I denne illustrasjonen handler det om traumer fra tidlig barndom som har blitt fortrengt/ det fortrengte ubevisste (V-UBW).

Fotrenninger oppstår av objektrelasjonskonflikt og brudd på de grunnleggende behovene til barnet. Se ovenfor i illustrasjonen i figur 1: Det gråtende barn. Mangel på personlighetsstruktur og destruktive infantile adferdsmønstre er resultatene av traumer fra tidlig barndom (Andrawis A, 2018). Dette er forholdet mellom barnet, moren og brystet. Metafor: morsbryst som livskilde for barnet (Ibid.).

Objektrelasjons konflikter

Alt et nyfødt barn behøver er KJÆRLIGHET! Et nyfødt barn trenger grunnleggende behov som "Kjærlighet" så vel som varme, trygghet og mat. Disse er de viktigste eksistensielle behovene for barnets overlevelse. Hvis disse grunnleggende behovene ikke oppfylles gråter barnet. Andre årsaker til at babyen føler ubehag kan være: selve fødselen og separasjonen av navlestrengen mellom barn og mor - et traume for barnet. Etter fødselen får den nyfødte en annen form for næring. Dette fører til oppblåsthet i fordøyelseskanalen og smertefullt trykk i magen. Barnets mage er liten, noe som gjør at barnet fort blir sulten og gråter. Dets ubehag uttrykker seg i skrik. Endeproduktet har et surt miljø som gjør vondt og forårsaker hudutslett. En annen grunn til skrikingen er også forskjellige sykdommer som barnet opplever som traumer. Barnets verden kollapser fordi det ikke kan forstå rasjonelt og og dermed ikke utvikler følelsen av å være elsket og verdsatt. Det nyfødte barnet faller inn i rollen som avmechtig. Dermed er barnets grunnleggende tillit og opprinnelige kjærlighet blitt såret. (ibid.).

Resultatet er at tidlig barndoms traumer blir fortrent i det ubevisste, slik jeg har beskrevet det i metaforen „det ubevisstes gravkammer“. Disse manifesteres i gravkammeret og utvikler seg til patologiske symptomer senere i livet. Fra denne utleverte tilstanden oppstår affekter, forstyrret personlighetsutvikling, jeg-svakhet, usikkerhet og mindreverdskomplekser.

Ovenfor dette står over-jeget i forgrunnen og forstyrrelsene opprettholdes (Ibid.). Hvis opprinnelig kjærlighet og grunnleggende tillit er blitt såret, induserer seg disse patologiske symptomene i form av misstro, nedverdiggelse og andre psykiske konflikter. Frykt overvelder barnet selv om det bare for et øyeblikk står utenfor hjelp. Det leder til angstsymptomer. Dermed spiller det primære og sekundære ødipus komplekset en viktig rolle i personlighetsutviklingen. I andre tilfeller kan personlighetsforstyrrelser forekomme. Man kan anse traumer fra tidlig barndom som årsak til overføringsfenomener som fremstår som projeksjoner fra den ene person til den andre person og vanskeliggjør en sunn mellommenneskelig relasjon. Når en person prosjekterer på den andre, er han ikke klar over

det og den personen som blir rammet føler seg feilaktig behandlet. Denne hendelsen kan raskt føre til sadomasochistisk adferd fra begge sider.

Faren deri er at de rammede faller inn i en disfunksjonell rolle i kommunikasjon og empati. Dermed oppstår uløste konflikter, noe som kan føre til separasjon (ibid.).

Disse handlingene utspiller seg i det rasjonelle området, toppen av isfjellet i Freuds metafor. De rammede glemmer at årsaken til problemet ligger i tidlig barndoms traumer i det ubevisste. I utgangspunktet kommuniserer det ubevisste ikke med det bevisste, noe som fører til mellommenneskelige konflikter. Dessverre gjenspeiles dette også i verdenspolitikken. Gjennom angst og mistillit oppstår militære våpenkappløp, atomvåpen og andre høyteknologiske krigsvåpen slik at folk kan utslette hverandre. Soldater står overfor hverandre i krigen og kjemper til døden. For hver soldat som faller lider familie, barn og venner.

Erfaringene fra fortiden har vist at ved eksistensiell trussel, fremtidsangst og paranoide fenomener, støttet av nevrotisk massedynamikk fører det til tilstander likt første og andre verdenskrig. De gjennom krigstraumer oppståtte endogene sykdommer som depresjon og angstforstyrrelser setter seg genetisk og kan derfor utvide seg epidemiologisk. Den frykt som er lagret i genene, overføres til flere generasjoner (ibid.).

Jeg viser til empirisk datainnsamling og forskningsresultatene i min avhandling (Andrawis A, 2018 komp. Vedlegg 1, spørsmål 25) som viser at mellommenneskelige forhold kan forbedre seg etter å ha overvunnet traumer fra tidlig barndom. De nesten utelukkende positive svarene fra 105 personer representerer en forbedring i kommunikasjon, så vel som omgang med hverandre og muligheten for en ny start uten belastninger, slik at et liv med og for hverandre kan garanteres i fred og uten krig.

Fred i verden kan gjøres gjennom sunn kommunikasjon. Metaforen "**Moder jord**" bør ikke bombarderes med atomvåpen. Verdensmaktene hevder at de leter etter vann i rommet, fordi de mener jorden ikke har nok vann. Selvfølgelig er denne påstanden ikke riktig. På vår planet er det flere elver enn tørr jord. For å dekke de grunnleggende behov for folket, kan verdensmaktene forflytte søket etter vann og mineralressurser fra verdensrommet til jorden. Hvert oppdrag i verdensrommet koster verden milliarder av dollar (Ibid.).

Dette er et stort tap av ressurser, som vi trenger til moder jord og dets tilstrekkelige ubenyttede områder .

Det bør være nok mat og arbeid tilgjengelig, slik at fred er garantert (ibid.).

Et positivt verdensprosjekt

I fredens navn kaller jeg på dette prosjektet. Verdens makter må opphøre med sin "paranoidiske adferd" og krigsopprustning, fordi her er det bare frykt som står i forgrunnen. I stedet bør det være tillit og omsorg for hverandre. "Liv uten angst", helbredelse gjennom håp, tro og kjærlighet vil gjenstå. Denne overbevisningen fører til tilfredshet og fred i verden. Aldri gi opp håpet og dermed sørge for at det lykkes å leve sammen i fred. De bør støtte at ørkener som Sahara blir beplantet. Videre sørge for at det er nok arbeidsplasser i verden og de grunnleggende behovene til folket bli oppfylt (ibid.).

Moder Jord har nok energiresurser

De tropiske landene har nok sol og lys! Verdensmaktene bør bygge et globalt solsystem der. Slik kan man benytte dette klimaet og vanne den tørre jordbunnen så den blir grønn. Og kun slik kan man dekke menneskenes energibehov. Hittil har disse ressursene nesten ikke blitt benyttet. Soldater kan omdannes til fredens soldater og krigsskip til vanlige transportskip. Slike ideer bør diskuteres på diplomatisk plan for å bidra til verdensfred (Ibid.).

Metafor av "isbergmodellen"

Freuds metafor "isfjell modellen" / topologisk modell " representerer menneskets psyke og består av tre ulike områder: bevissthet BW, VBW pre-bevissthet og det ubevisste UBW. Etter Freuds modell er bevisstheten toppen av isfjellet, (1984 side 306), et nivå som vi mennesker oppfatter gjennom sansning. Vi kan sanse våre følelser. Som forfatteren i året, (2018) har beskrevet, er det traumer som har blitt fortrent og blitt til det ubevisstes (UBW) mentale lidelse og er ikke å forveksle med bevisstheten, det menneskelige ratio, "jeget". Fra et psykoanalytisk perspektiv, er dette et område hvor mennesket ikke kann oppfatte sin sansning, følelser og enhver form for mellommenneskelig relasjon. (Ibid.).

Når oppfatningen blir bevisst, da har vi tilgang til forståelse og interpretasjon. Bevisstheten er satt sammen av tanker og verdiforestillinger, når vi tenker. Det vi betrakter befinner seg i bevissthetens område. Sammenlignet med det bevisstløse (UBW); dette er området med erindringer som ikke befinner seg i det bevisste, men er blitt fortrent og omfatter området av det menneskelige psykiske apparatet som hittil ennå ikke virker i det bevisste. I det underbevisste (UBS) er det et destruktivt infantilt adferdsmønster som kan beskrives som

psykiske arbeidsprosesser, i det minner, tidlige barndoms traumer er blitt fortrent og aldri er blitt avdekket, henholdsvis gjort bevisst.

Det førbevisste (VBW) er det området i mennesket som til en hver tid kann dukke opp i det bevisste, eller også ikke. Dette er minner som er gjenkallelige eller de er gått over i glemselen. Tanken beveger seg mellom det bevisste og det ubevisst (UBW).

Det førbevisste (VBW) er når noe beveger seg i tankene våres, men vi kan ikke huske det. Det ligger mellom det bevisste og det ubevisste.

Det fortrente ubevisste er oss verken bevisst eller tilgjengelig for oss, og det er ingen kommunikasjon mellom bevissthet og det ubevisste. Metafor: Det ubevisste kann man sammenligne med et gravkammer, et depot hvor alle undertrykkelser "det et", sår og bitterhet som aldri har blitt avdekket eller bearbeidet befinner seg (ibid.).

"Det et" hos Freud danner basen i isfjellet hvis dybde ligger skjult i det usynlige området. Det fortrente „det“ som Freud tidligere beskrev som „jeg“ omfatter det førbevisste (VBS) på den ene siden og på den andre siden traumer fra tidlig barndom som er fortrent i det ubevisste. Disse fortrente erindringer kann sammenlignes med metaforen „gravkammer“ hvis innhold er forskjøvet til det ubevisste. Her spiller forsvar og motstand en stor rolle.

Hvis man forsøker å avdekke det ubevisste, står angst i forgrunnen fordi det vil beskytte oss mot den smertefulle oppdagelsen og dermed blokkerer veien til det ubevisste (Freud S, 1912, i Nagera H, 2007) . Enhver adferd fra det fortrente ubevisste påvirker det andre mennesket negativt sånn at hvert mellommenneskelig forhold preges av misforståelser, misstro, hat, forakt, misunnelse, sjalusi og dermed oppstår et „mot hverandre“ istedenfor et for og med hverandre. Alle disse negative egenskapene fra det fortrente ubevisste kann man som metafor kalle en „**fornektelsesmaskin**“ som retter seg mot et hvert forhold (Ibid.). Den som utviser denne adferden er seg dette hverken bevisst eller tilgjengelig, fordi mennesket ikke finner tilgang til det ubevisste (Freud S, 1940).

For mellommenneskelig kommunikasjon betyr dette at forhold trues av effekter og går til grunne. Innen større rammer kann også krig forklares ut fra dette. Dette kann også forklare aktuelle eksempler som religiøs fanatisme. Religiøse fanatikere viser utadtil en paranoid atferd og og på grunnlag av affekter fra det ubevisste kann den indre og den ytre verden ikke lenger kommunisere (Andrawis A, 2018) .

Hvis man vil endre dette destruktive infantile adferdsmønsteret i verden, så er spørsmålet hvordan man kan oppnå en slik tilstand. Her må man begynne med seg selv: viljen til kritisk selvrefleksjon er en forutsetning for å rydde sitt eget gravkammer (terapi) eller å tenke over det og arbeide med temaet. Fordi vi vet at kunnskapen om denne fremmede verden eller den psykoanalytiske disiplin er svært liten. Desuten må det også være en vilje til forandring tilstede. Det vil si å være beredt til å avdekke mitt ubevisste og erkjenne destruktive infantile adferdsmønster som manifesterer seg i det ubevisste som syndromer, henholdsvis symptomer i forskjellige situasjoner.

Ut fra dette gravkammers depot etableres adferdsmønster som er ubevisste og som utadtil viser seg destruktivt (ebd). Disse har en negativ innflytelse på mellommenneskelige forhold. Det terapeutiske målet er å heve det ubevisste til et bevisst nivå, tematisere det ubevisste og gjennom nye erkjennelser varsomt omsette det terapeutiske målet til handling.

Tolkningspråket baserer seg på tre trinn

De tre trinnene er:

1. Rekonstruksjon av pasientens anamnese, henholdsvis foreldre og besteforeldre.
2. Etablere en sammenheng mellom den biografiske anamnesen og psykodynamikken her og nå (den eksisterende konflikten).
3. Ut fra tydingsspråket blir sykdommens oppståen og årsak, dens symptom og sammenheng forklart med endringer i infantile destruktive adferdsmønster i mellommenneskelige forhold. Og hvordan man fra dette adferdsmønster kann komme til en kommunikativ verdensforståelse, empati, arbeid og et sosialt liv.

Spesielt i partnerskapet er denne endringsprosessen viktig å se. Deretter formuleres et terapeutisk mål og tilpasses denne planen.

Man kann se for seg denne prosessen på følgende måte:

Terapeuten kan som metafor sammenlignes med en dykker i havet (havet skal forstås som sjelens dybde i det ubevisste), som alene har tilgang til det ubevisste, og litt etter litt hever det skjulte fortrenget opp fra det ubevisste (UBW) og hever det forbevisste inn i det bevisste.

Hvis terapeuten tolker pasienten, er det første spørsmålet om pasienten har forstått tolkningen og om den er plausibel for ham. Hvis dette er tilfelle, ble innholdet fra underbevisstheten løftet inn i det forbevisste. Hvis pasienten ikke bearbeider dette er det en risiko for at innholdet som er blitt hevet opp til forbevisste, synker tilbake til det ubevisste

(motstand). For at dette ikke skal skje, krever det en bevisstgjøring, slik at avdekkingen sikres og ikke synker tilbake til det ubevisste. For å oppnå det terapeutiske målet er internaliseringen sentral, og som følger veien til handling. I og med at det er en prosess skal man ikke fortvile hvis man igjen lider av et tilbakeslag. Viktig er at man vil arbeide på seg selv og er forberedt på å sette frem sine fortrenninger.

Kan forstyrrelser og symptomer oppheves vil samtidig også andre temaer bearbeides og følelser som mindreverds kompleks, angst, usikkerhetsfølelse opphører og jeg følelsen vokser.

Dette fører til avlastning av mellommenneskelige relasjoner, en virksom kommunikasjon og et harmonisk samliv. Sunn kommunikasjon viser seg: samtaler er nå preget av klarhet og målrettethet.

Vanskeligheter som oppstår i den terapeutiske prosessen er pasientens forsvar og motstand. Den berørte personen er redd, noe som aktiverer forsvarsmekanismer, som i sin tur motvirker hemmende mot det terapeutiske målet. Her spiller den grunnleggende tilliten og den opprinnelige kjærligheten en stor rolle. Hvis de av biografiske årsaker er såret av et tidlig ødipuskompleks, går den mentale tilstanden tilbake. Her er det behov for å rekonstruere pasientens biografi i sammenheng med den intrapsykiske tilstanden og dermed også den psykodynamiske (ibid.) .

Regresjon

Regresjon er definert av Freud som en forsvarsmekanisme som styrker neurosen. Det betyr en tilbakegang som atrofi og degenerasjon, samt å gripe til tidligere stadier av utvikling. Det kan også representere et ønske om å være et barn. I fantasien kan regresjonen bli brukt av det ubevisste for å overvinne problemer. Denne adferden kalles forsvarsmekanisme. og sykdom (ibid.) Regresjon tjener til å forhindre at følelsen av skyld, angst og mindreverds kompleks, forbundet med det å ikke lykkes, ikke kommer til bevissthet. Angststyring og instinktimpulsforsvar er rettet mot en midlertidig tilbaketrekning til et tidlig utviklingsstadium fra barndommen. Barnslige erstatningshandlinger dekker over den bevisste konfrontasjon med belastende innhold, for eksempel bruk av sigaretter, alkohol eller narkotika for å unnslipe virkeligheten. Enkle primitive reaksjoner kan bli funnet i form av gråtferdighet, trassighet

Projeksjon

Projeksjon er et ubevisst, destruktivt, infantilt adferdsmønster som viser seg utadtil. Alle negative kvaliteter som en person bærer med seg, blir projisert på hans medmenneske. Det er et selvbedrag. Du ser ikke den andre som han er, men måten du vil at han skal være. Den berørte personen føler seg urettferdig behandlet, " urettferdighet" står sentralt. Man kan forstå projeksjon som en normal psykisk handling, men også som en kompleks forsvarsmekanisme. Med introjeksjon har den en felles utvikling i patologisk betydning, en eksternalisering i form av opplagring som virker utad.

Du kan sammenligne det med overtro, for eksempel: ting du ikke liker ved deg selv, projekterer du på den andre. Objektrepresentant basert på traumer som skjedde i barndommen, blir her og nå representert av en bestemt person / sydebukk. Fremveksten av menneskelige konflikter og forsøket på å løse denne konflikten vil ved nærvær av projeksjoner alltid mislykkes. Hvorfor det? Diskusjoner og tolkninger kommer fra vår forståelse, vår fornuft/ bevissthet. Som det er nevnt, oppstår i mellommenneskelige konflikter en misforståelse, fordi vi kommuniserer med fornuften, mens konfliktens årsak vanligvis ligger i ubevisste traumer. Vi vet at bevisstheten og det ubevisste ikke kommuniserer med hverandre.

Literatur

- Andrawis A, (2018): Determinanten des Entscheidungsverhaltens von Verdrängung Heilung Glaube, zur Bedeutung der Aufdeckung früher kindlicher Verdrängungen durch Psychoanalyse und im Zusammenhang mit christlicher Glaubenshaltung
- Freud A, (2006): Das Ich und die Abwehrmechanismen, Fischer Verlag.
- Freud S, (2006): Hemmung, Symptom und Angst, Fischer Verlag.
- Freud S, (1984 S. 306), **Psychoanalyse**, Ausgewählte Schriften Taschenbuch Verlag, Reclam
- Freud S, (2007): Studienausgabe Schriften zur Behandlungstechnik, Fischer Verlag.
- Hardt J, (2013): Methode und Techniken der Psychoanalyse. Versuche zur Praxis, Psychosozial-Verlag
- Mentzos S, (2010): Neurotische Konfliktverarbeitung. Einführung in die psychoanalytische Neurosenlehre unter Berücksichtigung neuer Perspektiven, Fischer Verlag.
- Mertens W, (2004): Einführung in die Psychoanalytische Therapie, Band II. Verlag Kohlhammer.

Prof. DDr. Univ. Andrawis